

Közéletünk hírei

KADÁR JÁNOS
FOGADTA A TÁVOZÓ
FINN NAGYKÖVETET

Kádár János, a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány elnöke szerdán fogadta dr. Reino S. Palast, a Finn Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét, aki a közeljövőben végleg távozik Magyarországról.

SOMOGYI MIKLÓS
VESZPRÉMBE
LÁTOGATOTT

Somogyi Miklós, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a SZOT elnöke, Veszprém megye országgyűlési képviselője szerdán Veszprémbe látogatott. Délelőtt Ábrahám Ferencnek, a megyei pártbizottság titkárnak társaságában Várpalotán felkereste a Földtani Kutató-Fúró Vállalat kirendeltségét, és tanulmányozta a geológusok és más szakemberek munkáját. Megtekintette az újonnan épült telep műszaki berendezéseit, javítóműhelyeit, majd a fiatal szocialista bányászváros lakásépítkezéseit. Délután a város vezetőivel tanácskozott a helyi problémákról és a várpalotai Jó szerencsét művelődési házban képviselői beszámolót tartott.

A KINAI NAGYKÖVET
VACSORÁJA

Han Ke-Hua, a Kínai Népköztársaság budapesti nagykövete szerdán este vacsorát adott a kínai tavasz ünnepe alkalmából.

A vacsorán részt vett Péter János külügyminiszter, Szalai Béla külkereskedelmi miniszterhelyettes, Pataki János, a Kulturális Kapcsolatok Intézetének főtájkára, továbbá a Külügyminisztérium, a Külkereskedelmi Minisztérium, a Honvédelmi Minisztérium és a Művelődésügyi Minisztérium több vezető munkatársa.

Dorozsmai zárszámadás — Szegeden

- Szövetkezeti gazdák a Tisza Szállóban
- Egy falu — egy szövetkezet
- Az egyesült tsz vagyona: 5 millió

A kiskundorozsmai általános iskolák igazgatója, Link Mihály meghatódottan mondta: ha láttad volna ezeket az embereket a nyáron a kukorica-, a cukorrépa-földeken, a tarlókon, fárdatan küzdve a termésért, most nem hírnéd el, hogy ugyanők vannak itt.

A nehéz kristálycsillárok alatt kipirult arcú nagymamák, nagyapák, fiúk és unokák: három dorozsmai parasztageneráció képviselői ültek szebbnél szebb ruhákban. Azért gyűltek össze a

szabab gazdasága volt a József Attila Tsz. Mindössze 13 forintot ért egy munkaegetés, csak 3200 forint évi jövedelem jutott egy-egy dolgozóra. Ma 21 ezer 336 forint az átlagos jövedelem. Jóllehet nagyon sok a 60—70 esztendősnél is öregebb tsz-gazda, gazdasszony — akik

jutottak. 1962-ben: a búza átlagtermése holdanként 4,5, 1963-ban már 10, 1964-ben pedig 12 mázsa. Az őszi árpa hozama 1963-ban 33 mázsa volt holdanként, most 51. A közös jószágállomány megkétszereződött. Növénytermesztésből 2 millió forintot terveztek, ehelyett 3

(Liebmann felv.)

szegedi Tisza Szálló hangversenytermében — ahogy ők mondják, az aranyteremben —, hogy nyilvánosan ünnepeljék meg azt a sikert, amit 1964-ben a közös földciken elértek. Szitás Agoston, a tsz elnöke beszélt a sikerekről. 1962-ben még a szegedi járás egyik legrosz-

csak alkalmasszerűen dolgoztak —, viszont az átlagban, mert ők is dolgoztak, beletartoztak. Az ünnepi zárszámadó közgyűlésen nemcsak 1964 eredményeiről, hanem három év sikereiről volt szó. Arról az időről, mely alatt a mélyről a jelenlegi csúcsig

millió 302 ezer forint értéket adtak a népgazdaságnak. Büszké az állatenyésztők is. 1 millió 928 ezer forint termelési értéket vállaltak, s végül 2 millió 194 ezer forint értékben adtak élelmiszereket a fogyasztóknak. És ebben a szocialista munkaversenynek is része van. Többször szóltak dícsé-

rettel Komáromi Gergelyné-ről: 54 éves parasztagasszony, munkacsapat-vezető, s ő a legfiatalabb csapatában. A legöregebb Péter Antalné 67 éves asszony. A növénytermesztők csapatversenyében ők lettek az legelső. Egy nyugdíjas parasztagazda mondta: „Amikor megalakultunk, az összes vagyonunk egy öreg vak ló volt”. A tehermentes tiszta vagyon most 5 millió 100 ezer forint. S ez 210 gazdára oszlik meg 20-tól a 80 évesekig.

A nagy hangversenyterem varázsa nem okozott lámpázást. Nagy Sándor, Komáromi Gergely, Domonkos Sándor, Bodor Mihály, Gyémánt Mihály meg a többi szövetkezeti gazdák és Domonkos Ferenc fogatosból lett párttitkár úgy beszéltek a vitában a közös élet szépségeiről, hogy amit mondtak, akár a parlamentben is elhangozhatott volna Szabó István szövetkezeti gazda József Attiláról, a közösség névadójáról szolt.

Simon Lajos, a szegedi járási pártbizottság titkára arra emlékeztetett: a József Attila Tsz — ami a személyi jövedelmeket illeti — jelenleg a legjobb a szegedi járásban. De a termelés színvonalának emelésében még nem a legelső. Legyen hát ebben is legelsőadobb. Ez a következő cél. A vitában sokszor hallottuk ezeket a kifejezéseket: „kis” József Attila Tsz, „nagy” József Attila Tsz, s a legnagyobb most lett. A másik kiskundorozsmai gazdaközösség, az Új Élet is csatlakozott hozzá: egy falu — egy szövetkezet lett.

Ennyi udvariassággal, előzékenységgel, ami itt volt a Tisza Szálló hangversenytermében, ritkán találkozunk az ember. A gazdák dícsérték a vezetőket, ők viszont állandóan elhárították: az érdem tulajdonképpen nem osztható meg. Végül is együtt művelték meg a közös földeket.

A vitának végül csak a tüzés, ropogós tánc vetett véget.

Cs. J.

A munkabér nem jelenléti díj

Az utóbbi időben mind sűrűbben hallani a szegedi üzemekben, amikor becsületes munkások teszik szót: vannak, akik anélkül akarnak túlunkból cseresznyézni, hogy segítenének fát ültetni, permetezni, gyümölcsöt szedni. Enyhén szólva kurtán-furcsán értelmezik a mindent a maguk javára elvet, s a saját szájuk ize szerint magyarázzák társadalmunk humanizmusát. Sőt, eszerint is igyekeznek kialakítani sajátos életformájukat. Vannak, akik ezzel a rosszszívú megjegyzéssel hátrítják el maguktól a kollektíva segítségét és zárkóznak el attól, hogy ők maguk segítsenek másoknak: Elvégeztem a magam munkáját, letele a nyolc óra, egyéb nem érdekel. Lehet, elvégeztem a maga munkáját, — de nem társai megelégedésére. Az ilyen ember is kollektívában dolgozik, s lám, mégis szemellenzővel él a maga munkájában.

Azt mondják, minél jobban előre haladunk a szocializmus építésében, annál nagyobb szerepet kap az anyagiak mellett az öntudat is, gyárunkban, munkahelyeinkben, a mindennapi életben. E megállapítás ékes bizonyítékaiként emlegetik a szocialista brigádok mozgalmát, az új szemléletű emberek egyre bővülő csoportját. Talán már nincs is Szegeden olyan üzem, ahol ne vert volna gyökeret a szocialista munkaverseny új fája. A dolgozók általában büszké a fejlődő közösségi tudatukra, mozgalmukra. Már arra is van példa, hogy egy-egy brigád, kis munkaskollektíva nem fogad el borítékban pénzt. A bérelszámoló csak listát készít, s a szocialista brigádtagok önkiszolgálói módon elveszik egyenként a maguknak járó összeget. Olyan munkahely is van, ahol megvalósították a közös büfét, trafikót, könyvtárustást. Ott van minden elhelyezve egy szekrényben, vagy asztalkán. Aki megkívánja, vehet belőle. S ha valaki ellenőrizni akarja itt, nagy volna a tiltakozás. Értelhető, ha ezek az emberek viszont tiltakoznak, szót emelnek, ha valaki a munkahelyet büfének, klubnak, szórakozó- vagy olvasóteremnek tartja, vagy az időbért, a munkadíjat jelenléti díjnak tekinti.

S az is természetes dolog, hogy nemcsak a szocialista és e címért küzdő brigádok teszik szót: a munkahely nem kaszinó, a munkabért dolgozozzon mindenki becsülettel. Azt is elítélik, ha valaki a legelemibb követelmény teljesítéséért is külön jutalmat vár. Az olyanokat is akik a napi feladat teljesítése, vagy nemteljesítése közben — ha arra hívják fel a figyelmét, hogy jó lenne rávinni a tervteljesítés érdekében — azt kérdezik: mit kapnak ezért? Egyesek pedig húzzák az időt, csak hogy később hajrázni, másszóval túlorázni kelljen. Tehát lényegében a munkaidő alatt csak jelennek, s az ezért kapott bér csak jelenléti díj. Arra is akad példa, hogy nem teljesítik a prémiumfeltételeket és mégis követelik kifizetését. Vagy olyan munkakörben hadakoznak a prémiumért, ahol az nem jár. Esetleg olyan feltételeket szabnak, amelyek távol esnek az adott üzem munkafeltételeitől, termelési célkitűzéseitől. A becsületes munkások felháborodással ítélik el azokat, akik, ha azt hallják, hogy sürgős a munka, azt kérdezik, mi lesz feldobva, ha megcsináljuk.

Annak a szövogyári művezetőnek sincs és nem is lesz egyhamar becsülete munkatársai előtt, aki néhány napja kijelentette: „lesz az üzemenként szocialista brigád, támogatom a munkástörvényeket, ha lesz pénz”.

Szerencsénkre azok vannak többen, akik jóval messzebb látnak — vissza és előre — s nemcsak az anyagiakkal hozzák összefüggésbe a szocialista mozgalomért végzett munkájukat, termelői tevékenységüket, hanem a becsülettel. A messzebb látásnak is mély emberi és társadalmi gyökerei vannak. De nem pontos a megfogalmazás, ha azt mondjuk, ezek vannak többen. Helyesebb, az hogy a kalmárszemléletűek vannak kevesen. De ha kevesen is vannak, köztünk élnek, társadalmunknak ők is tagjai. Ezért törődnünk kell velük, s a magunk arcúlatára kell formálni őket. Ez a cselekedet is az emberért, minden ember javára történik.

Természetesen nemcsak olyan elítélendő jelenségeket tapasztalhatunk a mindennapi életben, amelyek abból fakadnak, hogy egyesekben kimondatlanul él a hiedelem: a szocializmus hosszulejártatú eltartási szerződését kötött velük: Az sem ritka keletű dolog, hogy a műszak alatti klubélet azért alakul ki, mert nem szervezik meg jól a munkát, vagy a művezetők nem tudnak fejelemet, rendet követelni. Nem teremtik meg az egyenletes, jó minőségű munka feltételeit. Hányszor és hányszor történik meg, hogy egyszer „váltásban” kell dolgozni, mértéktelenül túlorázni, másszor meg munka- vagy anyagihiány miatt csellegenek az emberek, tesznek, vesznek valamit, hogy ne mondják, álldogálásal keresik meg a bérüket. Pedig sokszor nem is rajtuk múlik, hogy álldogáljanak, hanem azokon, akik negyedévi, vagy más termelési tanácskozásokon olyan ékesszólással tudnak beszélni a munkaidő kihasználás, vagy kihasználatlanság kérdéseiről.

Szeged ipari fejlődését szemléltető humorral találkozhatunk a minap. Munkások beszéltek arról, hogy az iparfejlődés százaléka nagyobb lehetne, ha az irodai létszámgyarapodással mérnék a teljesítményt. Állandóan arról beszélünk, csökkenteni kell a bürokráciát, egyszerűsíteni az adminisztrációt, hogy kevesebb alkalmazotti létszámmal láthassuk el feladatainkat. Erről beszélünk és közben hadakozunk az újabb létszámemeléért. Mert igen sok helyen kinek-kinek nem szabják meg tennivalóit, felelősségét, s így aztán a jobb kéz nem tudja, mit tesz a bal, s emberek sem tudják, ők maguk mit tegyenek. A vezetők csak azt látják, hogy nem végzik el a munkát, s ezért újabb létszámot kérnek, sőt követelnek. Úgyes indoklással kapnak is. Erről tanúskodnak a „fejlődés” számai. Ilyen körülmények, munkalehetőségek közben nem csoda, ha emelkedik a munkahelyeken elfogyasztott feketekávé grafikon mutatója, a kihasználatlan munkabőrök, a terméketlen értekezletek, időtöltések mértéke. Így lesz aztán a munkabér többé-kevésbé jelenléti díj.

Jogos és időszerű is az igény, hogy nagyobb rendre, szilárdabb munkafegyelmre van szükség. S hogy az erre törekvő munkások, vezetők kapjanak nagyobb támogatást a párt- és szakszervezeti szervektől, a felesleges hatóságtól. Feladatunkat, minden ember javára végzett munkánkat csak akkor tudjuk eredménnyel elvégezni, ha a vezetés minden posztján magasabbra emeljük a rend és a fegyelem mércéjét, jobban számonkérjük, ellenőrizük a végzett munkát. Apelláljunk a rendszerető, az újszellemű emberek igazságérzetére, vegyük igénybe támogatásukat, — azokét, akik a mindennapi életben munkájukkal és példamutatásukkal is sokat tesznek az emberek neveléséért, a fegyelmesszelleget nem tűrő szellem kialakításáért.

NAGY PÁL

Devizamentes szakembercsere a Szovjetunióval

A napokban egyezményt írtak alá Moszkvában a magyar—szovjet tudományos együttműködéséről. Dr. Soós Gábor földművelésügyi miniszterhelyettes, az egyezmény megkötése végett a szovjet fővárosban járt magyar delegáció vezetője az alábbiakban méltatta az egyezmény jelentőségét:

Az egyezmény kiterjed a két ország kétoldalú mezőgazdasági tudományos-műszaki együttműködésének valamennyi formájára. Ezek közül az egyik legfontosabb a kutatási tervek és a kutatási eredmények rendszeres cseréje. Ez lehetővé teszi bizonyos felesleges párhuzamosságok elkerülését. Igen hasznosnak ígérkezik a mezőgazdaságra vonatkozó

műszaki-tudományos dokumentációk és más tájékoztató anyagok kölcsönös, gyors cseréje. Az illetékes intézmények kutatási célokra mag- és más szaporítóanyag-mintákat is küldenek egymásnak, a fertőző állatbetegségek elleni védekezés érdekében pedig kicserélik a szérum- és vaccinagyártáshoz szükséges anyagokat és műszereket.

A magyar és szovjet kutatók, szakemberek közül már eddig is igen sokan jártak hosszabb-rövidebb tanulmányúton a Szovjetunióban, illetve hazánkban. A mostani megállapodás azonban ezen a téren is további lépést jelent. Kimondja ugyanis, hogy a két ország — meghatározott keretben

— kölcsönösen és devizamentes alapon fogadják egymás tudományos kutatóit és oktatóit. A szakembercsere már az ideit részletes program is elkészült.

Dr. Soós Gábor miniszterhelyettes befejezésül elmondotta, hogy az egyezmény a kölcsönös cserelátogatásokat az egyetemistákra is kiterjeszti. A magyar agrárügyetemi és főiskolai hallgatók egy-egy csoportja nyári üzemgyakorlatát a Szovjetunió legjobb szovhozaiában és kolhozaiiban végzi majd, s ennek megfelelően a magyar mezőgazdasági üzemek szovjet diákokat fogadnak. Az egyhónapos cseregyakorlaton az idén 20—22 fiatal vesz részt. (MTI)

Felszabadulási munkaverseny a szegedi MÁV igazgatóságon

(Tudósítónktól.) Csak a kezdet volt nehéz. A MÁV szegedi igazgatóságának területén dolgozók ugyanis nehezen találták meg az utat, hogy szocialista címért küzdő brigádokat szervezzenek. Két évvel ezelőtt tört meg a jég. S ma már 15 szocialista brigád 121 tagja segíti az igazgatóság munkáját.

A napokban került az igazgatóság hirdető táblájára a forgalmi és kereskedelmi szakszolgálat Gagarin brigádjának verseny felhívása, melyet felszabadulásunk 20. évfordulója alkalmából hirdettek meg. A január 18-tól április 4-ig tartó felszabadulási versenyhez minden brigád csatlakozott.

A felszabadulás tiszteletére egy új komplex-brigád is alakítottak. A komplex-brigád tagjai a MÁV igazgatóság forgalmi osztályának áruirányítói és az autóközle-

kedési vállalat irányító szolgálatának munkatársai. A hattagú komplex-brigád felajánlása népgazdasági szempontból is nagyon fontos pontokat tartalmaz. Ilyen például a késetten kirakott kocsik számának 5 százalékkal való csökkentése a KISZ rakodóbrigádok szervezése.

Sziládi Sándor

Megválasztották a textilművek új üzemi bizottságát

Tegnap délután tartották meg a Pamutnyomóipari Vállalat szegedi textilművegyáregységében a szakszervezeti bizottság választását.

A délelőtti órákban az üzembe érkezett Tóth Anna, a Textilipari Dolgozók Szak-

Tizenhatmilliárd a takaréokban

Az elmúlt esztendőben 4,4 milliárd forinttal növekedett és 16,5 milliárd forintra emelkedett a lakosság betétállománya. Jelentősen fejlődött a legrégebb takarékosági forma, 270 000 új betétkönyvet vettek nyilvántartásba. A múlt évben összegyűjtött pénzek után 644 millió forint kamatot kapott a lakosság.

szervezetének főtájkára, valamint Végő László, a Pamutnyomóipari Vállalat vezérigazgatója. A vendégek a délelőtti órákban megtekintették az üzemet, délután részt vettek a szakszervezeti bizottság megválasztásán.